

ISBN: 978-605-7949-83-7

© 2018 Ketebe Kitap ve Dergi Yayıncılığı A.Ş.

Ketebe Yayınları: 175

Roman

Editör

Hümeyra Çalışkan

Kapak

Harun Tan

Düzeltili

Cihan Aldık

Mizanpaj

Nilgün Sönmez

1. BASKI

Eylül 2019
İstanbul

ketebe.com

Ketebe Yayınları

Sertifika No. 34989

Maltepe Mahallesi Fetih

Caddesi No: 6 Dk: 2

Topkapı 34010 İstanbul

Tel: 212.612 29 30

e-mail: ketebe@ketebe.com

Baskı ve Cilt

Matsis Matbaa Hizmetleri

San. ve Tic. Ltd. Şti

Sertifika No: 40421

Tevfik Bey Mah. Dr. Ali Demir Cad.

No: 51 Sefaköy Küçükçekmece /

İstanbul Tel: 212 624 21 11

© **Kitabın orjinal adı: Le facteur émotif**

Eserin Türkiye hakkı Kalem Ajans aracılığıyla Ketebe Kitap ve Dergi Yayıncılığı A.Ş.'ne aittir. İzinsiz yayınlanamaz. Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

Aşkın Postacısı

DENIS THÉRIAULT

TÜRKÇESİ
YUSUF YENEN

KETEBE

Denis Thériault

1959 yılında Kanada'nın Québec eyaletinde doğdu. 1981 yılında Ottawa Üniversitesi'nde psikoloji lisansını tamamladı. *Aïrenem* (1983) ve *Victor le vampire* (1984) adlı film senaryolarıyla Télé-Québec ödülleri kazandı. İlk romanı *L'iguane* 2001 yılında yayınlandı. Bu romanıyla Le Prix littéraire France-Québec (2001), Prix Anne-Hébert ve Odyssee (2002), Hervé-Foulon (2016) ödülleri almaya hak kazanırken, Radio-Canada tarafından düzenlenen Le Combat national des livres (2007) yarışmasında birincilik ödülünü kazandı. İkinci romanı *Aşkının Postacısı* 2005 yılında yayımlandı ve Le prix littéraire Canada-Japon'u almaya hak kazandı. Özellikle İngiltere ve Almanya'da çok popüler olan yazarın eserleri birçok dile çevrilmiştir.

Yusuf Yenen

1993 yılında Seyhan'da doğdu. İzmir Hayrettin Duran Anadolu Lisesi'ni bitirdikten sonra Galatasaray Üniversitesi ve Bordeaux Üniversitesi'nde lisans eğitimini tamamladı. İş hayatına İstanbul'da devam etmekle birlikte çeviriler yapıyor.

Louise ve Guy'a...

1

Kayaya çarpan
sular gibi dönüyor
kendine zaman

Gürgenler Sokağı özellikle akça ağaçlarıyla kaplıydı. Sokağın, dışarıdaki merdivenlerden ulaşılabilen üç, dört katlı dairelerden oluşan çift sıralı binalardan ibaret bir görünüşü vardı. Bu merdivenlerden caddede toplam yüz on beş adet vardı, basamakların toplamı ise bin dört yüz doksan beş ediyordu. Bilodo bunu biliyordu çünkü bu adımları defalarca saymıştı ve merdivenleri her sabah birbiri ardına çıkıyordu. Merdivenler, ortalama yirmi santimetre yüksekliğinde bin dört yüz doksan beş adım olmak üzere toplamda iki yüz doksan dokuz metre uzunluğundaydı. Yüksekliği ise Place-Ville-Marie'nin neredeyse bir buçuk katından fazlaydı. Bu gerçekten de tıpkı Eyfel Kulesi'ne denk bir mesafeydi. Havanın kötü ya da güzel olmasına aldırmadan bu merdivenleri tekrar tekrar çıkıyor ve tabii sonrasında bir de iniyordu. Bilodo için bunu yapmak elbette bir marifet sayılmazdı. Bundan ziyade, yapmadığında hayatın

ona sıkıcı geleceğini düşündüğü rutin bir meydan okumadan ibaretti. Bazen kendini bir tür atlet gibi hisseden Bilodo, maratoncularla, uzun mesafe dağcılarıyla arasında özel bir ilişki hissediyor, bazense tüm bu hayranlık uyandıran branşlar arasında merdiven tırmanıcıları için özel bir kategori olmamasından dolayı üzüntü duyuyordu. Şüphesiz ki bin beş yüz adımda ya da iki yüz elli metre iniş-çıkışta başarılı olacağına inancı tamdı. Eğer Olimpiyat Oyunları'nda dereceli tırmanma yarışı düzenlenseydi, Bilodo elemeleri geçme konusunda oldukça başarılı olur hatta bu görkemli platformun en üst basamağına bile çıkabilirdi.

Bu arada, o bir postacıydı.

Yirmi yedi yaşındaydı.

* * *

Bilodo, işine yakın olmak için taşınmış olduğu şehrin popüler semti Saint-Janvier-des-Âmes'da beş yıldır aynı posta devresinde dolaşıyordu. Tüm bu özverili yıllar boyunca sadece bir iş gününü kaçırmıştı, o da Quebec'teki bir füniküler kazasında hayatını kaybeden ailesinin cenazesine katılmak için. İşinde böyle de titiz bir adamdı.

Sabahları, güne teslim edilecek postaları genel merkezden alarak başlıyordu. Tüm zarf ve kolileri dağıtım sırasına göre tasnif edip, uygun bir şekilde paketliyordu ve böylece kamyonetle dağıtım yapacak kişi bunları önceden korunaklı kutulara koyabiliyordu. Bu bezdirici işi Bilodo ender görülen bir çabuklukla nasıl yapacağını gayet iyi biliyordu. Hem poker masasında kart dağıtan krupiyenin hem de bıçak atıcılarının tekniğinden esinlenip kendi geliştirdiği bir tasnif yöntemi vardı; zarflar, elinden ölümcül bir kesinlikle fırlatılan bıçaklar gibi çıkıp hedefe doğru yöneliyor ve en uygun kutuya bırakılıyordu. Bu konuda öylesine iyiydi ki hedefini nadiren ıskalıyordu.

Bu tuhaf beceri, onun işini diğerlerinden daha önce bitirmesini sağlıyordu ve bu işine geliyordu çünkü hemen sonrasında

ortalıktan sıvışabiliyordu. Kimsenin ona talimat verip işine karışmadığı sabah vakitlerinde yürüyüş yapmak, dışarı çıkıp ortadan kaybolmak, yeni günün en güzel anlarını tatmak ve temiz havayı solumak. Bilodo için tüm bunları yapmaktan daha heyecan verici bir şey olamazdı. Fakat tabii ki her şey bu kadar tozpembe değildi.

Dağıtılması gereken sirkülerler, bel ağırları, kramplar ve alı-şıl gelmiş diğer ağırları eksik olmuyordu. Bunaltıcı ve ezici yaz sıcakları, delip geçen sonbahar yağmurları, kışın şehri adeta tuhaf bir buz galerisine dönüştüren donukluk, insanın içine işleyen soğuk hava ve aynı şekilde postacıların doğal düşmanı sayılabilecek köpekler. Fakat toplumun önemli bir parçası olmaktan duyduğu ahlaki tatmin tüm bu olumsuzlukları telafi etmeye yetiyordu. Bilodo için mahallenin gündelik yaşantısı içinde bulunmak, mütevazı fakat önemli bir rol oynamak, onun için yüce anlamlar ifade ediyordu. Örneğin bir postayı teslim etmek, titizlikle yerine getirilmesi gereken bir görevdi ve sanki bu, evrenin muazzam işleyişini sürdürmesine önemli bir katkı sunuyordu. Bu yüzden Bilodo, dünyadaki hiçbir insanın yerinde olmak istemezdi. Belki sadece başka bir postacıyla yer değiştirmek isteyebilirdi.

* * *

Bilodo, akşam yemeği için düzenli olarak tasnif merkezinin yakınında bulunan Madelinot adında bir restorana gidiyordu. Tatlısını yedikten sonra ise amatör olarak icra ettiği güzel yazı yazma sanatına, yani kaligrafiye zaman ayırıyordu. Defterini ve kalemlerini çıkardıktan sonra masaya geçip bazen bir gazeteden birkaç kelimeyi ya da menüdeki herhangi bir bölümü kopya ediyordu. Kalem ucuyla kaligrafik hareketler yaparak harfleri gölgelendirirken, harflerin ince ve dolgun kıvrımları arasında vals yaparken, yuvarlak ve zengin büyük harflerle kalemi eksen etrafında çevirirken ya da gotik yazıyla kalem darbeleri vururken, kendini Orta Çağ'da sadece mürekkep ve